

'Babel' Hofteatret 8.11.2014 Anm.

🔗 9. november 2014, Gregersdh.dk, 373 ord, Id: e4a9fa52

'Babel' er en dybt ironisk opera om tilværelses uforståelighed topprofessionelt spillet og sunget på Hofteatret.

'Babel' spiller på Hofteatret indtil 15. november

HOFTEATRET er et sted med skjulte ekkoer af rokoko, af du Puy, af Mozart, af duften af pudderparykker og af knive i ærmet - det var her, Struensee dansede sin sidste dans med Caroline Mathilde til toner af Scalabrini.

Men på denne lørdag aften er vi langt derfra. Ude i lyde og toner, der ville have bragt den sindsforvirrede Christian 7. til nye sammenbrud.

Ensemblet med det klingende navn Athelas Sinfonietta Copenhagen fejrer sit 25 års jubilæum med en opera af den islandske komponist Steingrímur Rohloff. Et værk, der byder musikere og sangere på ekstravagante udfordringer, præcis den type udfordringer, Athelas-orkestret er eksperter i at turnere til overlegen velklang og præcision.

'Babel' er værkets titel. En titel, der bringer mindelser om Per Nørgaard værk af samme navn, skrevet i midten af 60'erne til brug for en vældig skare amatører, et oratorium kaldte han det, stort og kaotisk i sin farverigdom.

Rohloff er på samme veje, men vejene fører ikke til broget og frodigt kaos, men mod uendelig tomhed, en verden af uforståelig inkonsekvens og ubesvarede spørgsmål, stillet med et skævt smil.

Udgangspunktet er Jorge Luis Borges' berømte novelle 'Biblioteket i Babel', en sort, absurd beretning om den uendelige bogsamling, hvis samlede hob af bogstaver i 'virkeligheden' kan indeholdes i et enkelt, tyndt bind. Virkeligheden er som hos Borges svær at definere.

Rohloff 'Babel' er en opera, et scenisk værk, hvor en blind mand, en baryton, sammen med to sopranner og en mezzo søger ekstatiske og forgæves i scenens samling af bøger og manuskripter, mens en vældig videobaggrund udlægger den babyloniske forvirring i grafiske mønstre, der ustandselig fortaber sig i det endeløse. Teknikken er en raffineret syntese af elektronisk operationer i sammenspil med sangerne og musikerne, ekkoeffekter - og rent skrab som i indledningen, hvor instrumenterne håndteres på faconer, der vil gøre i hvert fald violinbyggere bekymrede.

Forløbet rummer ganske betagende passager, der bliver sunget med overlegen sikkerhed af sopranerne Lina Johnson og Lisa Tjalve, mezzosopranen Andrea Pellegrini og barytonen Jens Søndergaard. Dirigenten er Casper Schreiber.

Bliver vi klogere på livet af denne opera? Måske. I hvert fald klogere på livets absurditet.